

Onze vissers en reders aan de eer

ARBEIDSERETEKENS UITGEREIKT TIJDENS AKADEMISCHE ZITTING

Minister Bertrand tijdens zijn toespraak tot de personaliteiten en talrijke aanwezigen.

Zondagvoormiddag jl. te 10 uur werd, tijdens een academische zitting welke plaatsgreep in het Oostendse feestpaleis, overgegaan tot de uitreiking van de verschillende arbeidseretekens aan onze vissers en reders.

In een bomvolle zaal bemerkten wij ondermeer de heer Bertrand, Minister van Verkeerswezen; Van Luppen, Voorzitter van het Koninklijk Instituut der Eliten van de Arbeid van België Albert I; Smets, ondervoorzitter der Nationale Arbeidstentoonstellingen; G. Bertrand, directeur-generaal bij het Bestuur van het Zeewezen en van de Binnenvaart; K. Dehouck en J. Lauweirens, schepenen van Openbare Werken en Openbaar Onderwijs te Oostende; J.B. de Gheldere, voorzitter van de Provinciale Raad van West-Vlaanderen en burgemeester van Heist aan zee; Senator Van Buggenhout, burgemeester te Koksijde; Volksvertegenwoordiger Dries Claeys; Vandamme, burgemeester van Brugge; Vanden Kieboom, schepenen van de Oostendse haven; kapitein ter Zee J. Delforge; hoofdwaterschout der kust Deghynst; bestendig afgevaardigde Smislaert, tevens voorzitter van de Bedrijfsraad voor de Zeevisserij; Vanden-

steen, directeur bij het Bestuur van het Zeewezen en van de Binnenvaart; Bauwens, Voorzitter van de Rederscentrale; Senator Dekeyzer, Voorzitter van de Belgische Transportarbeidersbond; W. Verstraete, Nationaal Sekretaris « zeevisserij » van de Christelijke Centrale der Vervoerarbeiders; Delplace, vertegenwoordiger van de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België; Rammeloo, schepenen te Nieuwpoort; Muyltermans, directeur van het Zeewezen te Oostende; waterschout 1ste klas Van Poucke; de gemeenteraadsliden van Oostende en verscheidene vooraanstaanden uit de maritieme en zeevisserijwereld.

De zitting zelf werd muzikaal omlijnd door de Muziekkapel van de Zeemacht, onder de leiding van kapitein G. Duyck.

X X X

Na de uitvoering van een paar werken door de muziekkapel van de Zeemacht werd achtereenvolgens het woord genomen door James Van Luppen, Voorzitter van het Koninklijk Instituut der Eliten van de

Arbeid, en Jean Fourmoy, kommissaris-generaal der Regering bij de Nationale Arbeidstentoonstellingen.

Eerstgenoemde richtte een welkomwoord tot de talrijke aanwezigen, en een gemeend proficiat tot de gedekoreerden, waarop hij de zitting voor open verklaarde en het woord verleende aan de heer Jean Fourmoy.

Na er in een inleiding op gewezen te hebben dat het nu reeds twaalf jaar geleden was dat een identieke plechtigheid had plaatsgegrepen, bracht hij in zijn verdere toespraak hulde aan de Emeriti-Eredetekens en de nieuwe Eredetekens van de Arbeid, laureaten en Kadetten van de Arbeid. Gewezen wordt op de eer welke deze eretekens hen verstrekt, terwijl hij de hoop uitdrukt dat de vereremerken steeds met waardigheid de hen toegekende eretekens zullen dragen.

UITREIKING DER

EMERITI-ERETEKENS

Hierop wordt overgegaan tot de uitreiking van de eretekens van Emeriti-Eredetekens van de Arbeid aan de laureaten, die gedurende hun mandaat hun beste krachten hebben gewijd aan de verdediging van de ethische en deontologische belangen van hun beroepsgemeenschap, nl. de heren Christiaan Achiël, reder ter visserij uit Oostende; Soete Julien, machinist ter visserij uit Bredene en Zwertvaegher Hendrik, motorist ter visserij, eveneens uit Oostende.

Als nieuwe eretekens van de Arbeid werden aangesteld: Verbiest Albert, reder ter visserij; Rycx, kapitein ter visserij; en Verbeke Arthur, motorist ter visserij.

X X X

Hierop worden opnieuw, na een muzikale uitvoering door de muziekkapel van de Zeemacht, toespraken gehouden, respectievelijk door de heren Jacques Seghers, beheerder van de Rederscentrale en Senator Dekeyzer, Voorzitter van de Belgische Transportarbeidersbond, die beiden eveneens de lof zwaaien aan de gedekoreerden.

Laatstvernoemde wijst erop dat de onderscheidene vereremeringen meer dan verdiend zijn aan een categorie arbeiders, die hijzelf op een internationale arbeidskonferentie eens als de « vergeten arbeiders » betiteld heeft. Het is inderdaad zo, aldus spreker dat maar geleidelijk aan en na veel moeilijkheden ool: de sociale wetgeving voor de vissers van toepassing is geworden, en dan nog maar gedeeltelijk.

X X X

Als volgende spreker kwam dhr Willem Verstraete, nationaal sekretaris « Zeevisserij » van de Christelijke Centrale der Vervoerarbeiders

aan het woord. Vooraleer spreker zich tot de gedekoreerden richt brengt hij hulde aan Minister Bertrand voor het vele goede welke hij gedaan heeft ten voordele van onze visserijbedrijvigheid. Vervolgens richt hij zich tot de vereremerken. Hij wijst er op dat de eretekens verdiend werden in een bijzonder lastig en gevaarlijk beroep, dat nog een zekere partikulariteit heeft: de moeilijkheid om door alle zeeën te varen zonder averij of andere tegenslagen. Hij legt er de nadruk op dat het bijzonderlijk voor de jongeren een aansporing moge wezen om in het zuiverste vaarwater te blijven en aldus in aanmerking te komen voor verdere promoties.

X X X

Als volgende spreker op het spreekgestoelte krijgen wij dhr Marcel Delplace, vertegenwoordiger

Voor wat de volledige lijst der gedekoreerden betreft verwijzen wij onze lezers naar ons nummer van 13 augustus juistleden.

van de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België. Spreker verheugt er zich over dat onze visserijbedrijvigheid sedert enkele jaren een zekere bloei is gaan kennen. Volgens spreker blijft de voornaamste faktor van deze bloei evenwel de beroepsbekwaamheid welke onze vissers aan de dag hebben gelegd, welke in zekere mate het gevolg zijn van een steeds verder doorgedreven onderzoek.

Met een proficiat tot de gedekoreerden verlaat spreker dan het spreekgestoelte.

TOESPRAAK VAN

MINISTER BERTRAND

Als laatste toespraak krijgen wij dan de rede van Minister Bertrand. « In de persoon van de Laureaten, aldus de Minister, eren wij het gehele korps van de vissers, huldigen wij al deze dappere zeelieden, die hun zware taak zo vaak vervullen te midden van gevaar en die — voor hun broodwinning — afstand hebben gedaan van de normale vreugden van het familiale leven. Want als we vandaag de zeelui vieren, dan eren wij tevens hun moeder en hun echtgenote. Van de zeemansvrouw — of moeder — worden vele en zware opofferingen geveerd. De visser slijt het grootste deel van zijn leven op zee, hij heeft er zijn werk en zijn zorgen en tussendoor de bekommernis om het wel en wee der familie, welke hij soms voor werken moet verlaten. De zeemansvrouw staat praktisch alleen in voor de opvoeding van de kinderen, zij ontbeert daarbij vaders steun, ten allen tijde moet ze haar man weten te staan en gans alleen moet zij het hoofd kunnen bieden aan de talrijke moei-

De drie nieuwe titularissen van het halssnoer van Eredeken van de Arbeid. V.l.n.r. Albert Verbiest, reder ter visserij; Ryxc Robert, schipper ter visserij en Verbeke Robert, motorist ter visserij.

lijkheden van het dagelijkse leven.

De eretekens welke U, vrouwen en moeders van vissers, heden in ontvangst neemt, zullen U dierbaar zijn omdat zij een officiële erkenning en bevestiging vormen van de beroepsvaardigheid, de beroepseer en de verknochtheid aan het zeemansvak van de man die U liefhebt. Maar, ik zeg het U, in deze onderscheidingen hebt ook gij een rechtmatig aandeel. Mijn gelukwensen gaan dan ook niet alleen naar de vissers, maar ook naar de vrouw en de moeder wier offervaardigheid en begrip het de zeeman dragelijk maakt te volharden in zijn schone, maar zware taak.

Als Minister, die verantwoordelijk is voor de opleiding van de vissers, blijf ik met voorliefde stil staan bij de jeugd, bij onze zo pas gepromoveerde CADETTEN VAN DE ARBEID. Hier staan we nu voor de jeugdige elite van de visserij, waarop we alle hoop mogen stellen voor de leefbaarheid en de volmaking van het bedrijf. Tachtig flinke aspirant-schippers en motoristen, herkomstig van Oostende, Zeebrugge, Heist, Nieuwpoort en andere kustgemeenten geven ons een waarborg voor de toekomst. Het is inderdaad een feit, dat het karakter van kleinbedrijf, met een familiale en ambachtelijke exploitatievorm, voor onze Vlaamse visserij precies de grootste kracht uitmaakt

Deze kleine ondernemingen kunnen het hier wel bolwerken, omdat ze gekenmerkt zijn door een zuinige exploitatie en door een deskundige leiding, maar vooral omdat ze kunnen rekenen op de beroepskennis, de durf, het aanpassingsvermogen, de zeemanschap en de werklust van onze vissers in het algemeen en van schippers in het bijzonder. Het is niet zonder fierheid, dat we kunnen zeggen, dat het Belgisch zeevisserijonderwijs aan de spit staat in Europa. Zulks betekent niet dat we van oordeel zijn dat alles volmaakt is op dit gebied. Verre vandaar: de steeds voortschrijdende technische evolutie vergt gedurende aanpassing en wij aanzien het als onze plicht aan de visserij de vakmensen te leveren, die haar niet alleen leefbaar zullen houden maar, zo mogelijk, tot een grotere bloei zullen brengen. En, in dit verband, wil ik even de aandacht vestigen van de mensen uit het visserijbedrijf op het grote belang van het goed onthaal der jongeren bij de aanvang van hun loopbaan op de visserij-schepen. Dit probleem, dat zich eveneens stelt voor alle bedrijfstvormen aan wal, stelt zich veel scherper in de ruwe eenzaamheid van een grijze vijandige zee.

Behandel die onhandige jongen als een zoon, als een broer, als een mens. Hij zal zijn onproductieve

stageperiode zoveel te vlugger doorlopen, indien hij begrip en menswaardigheid ondervindt. In het kader van deze bekommering voor de jonge vissers is het voor mij een genoegen te kunnen melden dat mijn Departement finantieel zal bijdragen tot het verwezenlijken van het visserstehuis « De Bolle », waarvoor hier te Oostende het privé-initiatief, samen met het Stadsbestuur, de eerste stoot heeft gegeven.

Dit illustreert meteen, dat de overheid steeds bereid is om de visserij, in de mate van het mogelijke, met alle middelen bij te staan, maar dat de stuwende kracht toch steeds berust — en moet berusten — in uw eigen handen, in uw eigen hoofden en in uw eigen harten. Al de verdienstelijke Laureaten die we hier vandaag met fierheid en genegenheid een warme hulde brengen, staan hier borg voor.

Totdaar de toespraak van Minister Bertrand.

Met het uitvoeren van het volkslied werd deze voor onze visserij belangrijke plechtigheid besloten.

— B

Hoogwaterboe'tje 1964

PRIJS TIEN FRANK

Verkrijgbaar ter drukkerij van Het Nieuwsblad van de Kust, bij alle dagbladverkopers en boekwinkels alsook in Noordzee Boekhandel, Vindictivelaan 22, Oostende.

Men kan het bedrag ook storten op P.C.R. no 41.89.87 van Het Nieuwsblad van de Kust.

Een tiental kustvissers-reders voor de Politie-rechtbank

Onwettige verkoop van vis en garnaal aan de Garnaaltrap

Hierover werd reeds een en ander geschreven, niettegenstaande het Oostends Politierglement van 24.12.1940, gewijzigd door dat van 24.4.1964.

Toen de garnaalvissers-reders in blok bij de Burgemeester zijn gegaan nadat deze overtreding werd opgesteld, werd hen beloofd dat daarvan niets zou in huis komen en deze zaak op een vergissing berustte. Niettegenstaande deze bewering van de Burgemeester hebben ze allemaal een mooi «zantje» ontvangen om voor de Rechtbank te verschijnen. Daar wij deze overtreding als onwettig aanzien, gezien de verkoop van vis en visserij-producten niet mag belemmerd worden en dus ook niet door de Stad Oostende, zal hieromtrent nog een hartig woordje geschreven en gezegd worden.

Alle reders in kwestie worden verzocht hun pro-justitia af te geven ter Rederscentrale om zich gezamenlijk te laten verdedigen. Op deze kwestie komen wij in ons volgend nummer terug.

Een blik op het praesidium tijdens de academische zitting.

**REDERS en
VISSERS,
voor uw**

**SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING**

wendt U in volle
vertrouwen tot de
beroepsvereniging

HAND IN HAND

O. V. A. VISMIJN OOSTENDE Tel. 721.73